

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znan-
cev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list

“GLAS NARODA”

“Glas Naroda” dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem me-
stu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasici v Zedinjenih državah, kakor
tudi v Canadi itd.

“Glas Naroda” je najpriljubljenejši in naiboli razširjeni sloven-
ski list na svetu.

“Glas Naroda” je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500.-
000) iztiskih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane . . .	\$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane	\$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane	\$1.00
Enkratno iskanje dela stane	\$0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane	\$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane	\$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih
oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

“GLAS NARODA”

82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo ogla-
sov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike
pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetui-
jemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepi-
čajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo proda-
jalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po
pošti.

Jugoslovanska

Katoli. Jednota

Incorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN VARGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MATT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne posiljave, naj se posiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali črna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

In tako vidimo v svitu svetlih zvezdic stari Godislavo odhajati s Pluzonovo hčerko z groblja matere Filomene v črnogledno noč in v neznano bodočnost.

Odšli sta po cesti, vodeči proti Tešinu. Mislili sta, da gresta sami, da gre z njima kvečjemu tili mesece in grelo ž njima svetle zvezde. Pa sta se kruto varali. Za njima je šla s tihimi koraki, z zavratnimi, zahrbtnimi naklepi in srev — hijena v človeški podobi.

Veste, kdo jo je poslal za njima? Devičica lisičica Vanda, velegrajskega prešerna, gizdava in sanjava hčerka, hčerka srakoperka, kakor jo je imenovala vila Radovanka, ko je onikrat v noči v lahkem vetrčku sumljajoči stala v srebrnojasmni mesečini na planinski velegrajski šumi. Pono- sita pesadnikova hčerka si je namreč že kar vtepla v glavo mi- sel, da mora pa mora postati so- proga mladega, lepega nadkneza in od vsega naroda spoštovana kneginja bodriške zemlje. Od enega zimskega popoldneva, ko se je Krut po bitki ob Labi rok- zmagoslaven povrnil v Velegrad, pa se ji je pri njega slovesnem vsprejemu in pozdravu posrečilo, da ga je s svojo lepoto in s svo- jim zapeljivim nastopom omanila, se je vsa zaverovala v to svojo za- misel. In v tej svoji veri se je od- tistikrat tudi lahko vsak dan bolj, vsak dan globlje utrjevala. Saj je videla, kar so lahko videli, morali videti tudi drugi ljudje v sosedstvu, kako se mladi nadknez zanima za njega, kako se s svojega nadknežjega grada rad ozira v njena okna. Samo že vsomni svetu znano ljubavno razmerje med nadknezom in Pluzonovo hčerko Slavico ji je hodilo po glavi. Saj je tudi ona vedela, da stara lju- bezen ne zarjavi, devetkrat se vr- ne, ponovi. In misel na to raz- merje ji je ono njeno vero, da jo nadknez strastno ljubi, katerikrat vendarle motila in slabila. Ta ve- ra se ji je pa skoraj do tal usibi- la, in zelena njena nada, da bode ona kdaj bodriška kneginja, toli- ko da ni že vsa spuhela v sinji znak kakor v vijugastem kolobar- ju iznad strehe se vzdignivši, proti nebu plavajoči in dalje in dalje izginjajoči in preminujoči dim —, ko je videla, kako je Krut jadrno poletel v Velegost, takoj jo je dobil od Slavice spo- ročilo, da ji je mati Zorana na smrtni postelji. Ko je pa že kmalu potem izvedela, s kako čimnim in mnogobrojnim spremestvom se je nadknez udležal pogrebnih no- vove vdove, kako ljub- zave hčerke in zagotovilo, da spi

vedel napram Slavici, ko je izve- dela to po posebnem slu, ki ga je bila za Krutom odposlala v Vele- gost, je njena duša vzkipevala valo- vito, visoko in srdito, kakor v o- brambo svojih pravic v sedu vzki- pe morskali valovi, ko jih napade suvažni vihar. No, malo malec se je takoj ohladila in pomirila, ko je zaznala, da se je moral Krut nemudoma odpraviti iz Velegosta na mejo svoje kronovine proti Labi rekli, da prepriči in zabrani saksonskemu vojvodiču prehod čez njo.

Minil jo je prvi bes, A "črna noč", pekel — kdo drugi? — ji je sedaj poslala uprav peklenko mi- sel v glavo: tekmence Slavice je najhitrejšje iznebiš, če jo — ume- riš. Grozna je bila v prvem hipu spočetja tudi nji ta misel. A ssa- sona ji je bolj in bolj ugajala. Sa- mo kako bi jo izvedla, to vpraša- nje ji je še delalo preglatvico. Pa saj se za vsako čno zlo delo dobi tudi črn človek zlodelec.

Poklicala je nekega večera voj- nika Vrela, ki je bil v mestni po- sadki poznat kot največji preka- njence, inace pa toliko vreden kot v detelji predljanec.

"Ti veliki junače, ali hočeš za- služiti z enim samim malnjajem, z enim samim zabodljajem ne le polhalo in priznanje mojega oče- ta posadnika, ampak tudi še kaj drugega?"

"Gospica, jaz sem vedno na razpolago tvoji in tvojega očeta želji."

"Saj sem vedela, kar ve celo mesto, da si glasovit, neustrašen junak. Včas, s tem malnjajem ozi- roma s tem zabodljajem kaj lah- ko zaslužiš? Toliko, da si bodeš lahko ustanovil svoje ognjišče, da bodeš lahko poročil svojo dragico Dragomiro. Kaj me bodeš gledal tako debelo? Meniš mar, da po- sadnikova hčerka nima oči, nima ušes? No, pa nikar ne misli, da ti Dragomire ne privoščim, da ti ho- čem sedaj nagajati! Saj ti povem, da bodeš izvoljenki svoji z enim samim šunkom pripravil krasen dom."

"Veleđna gospodarica, saj sem ti že odkrito povedal, da sem ti na razpolago."

"Dobro. Ali poznaš Pluzonovo hčerko Slavico?"

"Kdo ne bi poznal krasne mla- denke?"

"Ali je krasna ali nekrasna, to meni nič mar. Meni je le to mar, kako bi jo čim prej poslala k bo- ginji Morani."

"No, s takimi skrbmi si vele- dični gospodični pač ni treba be- liti glave."

"Torej bi bil pripravljen od- vzeti mi te skrbi?"

"Na mah!"

"Dobro. Odrini v Velegost! Na mojo odgovornost lahko takoj za- pustiš posadko in mesto. Hodi skrito, delaj zvito, in ko mi pri- nešes širno poznato kito las Pluzo- nove vdove, kako ljub- zave hčerke in zagotovilo, da spi

v naročju boginje Morane, dobiš obljubljeno plačilo. Razumel?"

"Do pičice."

"Toliko razsoden si seveda sam", je še tišje nego prej šepeta- la Vanda. "da urediš to stvar na tak način, da ne bo izdan niti posadnik, niti jaz, ti pa da ne bo- deš ob glavo. Veš, na domni je ne smeš napasti, ker bi v tem sluča- ju težko utelk njene služinčadi. Prezi nani, kadar bode šla iz me- sta kam ven in iz zasede naredi dejanje iz med dane besede. Čim- častnejše, čim lepše izvrši to delo, tem več seveda dobiš."

"Veleđna gospodarica, zanesi se na Vrela. V teku malo dni bo- deš vesela Slavinih las."

"Na, tu imaš za pot denarja! Sedaj pa pij čašo naše medice, da se pokrepčaš. Bogovi s teboj!"

XIV.

Vrel je s svojimi vrstje črnimi, hijensko zahrbtnimi in krvoločni- mi nameni srečno dospel v Vele- gost. Brez vsake nezdode, brez vsake nepravilne je prišel tja. Pač pa je hitro sam našel ugodno pri- liko, da bi lahko izvršil svojo, od Vande mu poverjeno zločinsko nalogo.

Prišel v Velegost ravno en bož- ji dan prej, nego je odhajala Pluzonova hčerka Slavica na svoje blagovestniško potovanje.

Nastal se je v gostilni, ki je stala nasproti Pluzonovemu do- mu, izdaviš se tam za trgovca prekupea iz zemlje rujanke.

Ker je gostilnik dobro znal, da je tudi novi bodriški nadknez Krut po rodu Rujanec, in je ve- del, kar je sploh vedel vsak me- ščan, v kakšnem razmerju je mla- di nadknez s Pluzonovo hišo, ni mislil prav nič hudoga, ko je pri- jahal "rujanški trgovec prekupea" in hotel izvedeti od njega vse po- drobnosti o tem domu, zlasti pa še o Slavici.

Gostilnik je s svojega stališča opravičeno lahko tolmučil to ra- dovednost za radovednost o raz- merah svojega rujankega rojaka, sedanjega bodriškega nadkneza. Tudi se mu ni prav nič videlo čudno, da je "trgovec prekupea" zvedavo opazujoč hodil okoli Pluzonovega doma. Radoveden je — tako je mislil —, kakšno nevesto si je neki izbral njegov rojak, nadknez Krut. Prijazen je pa- znal biti prihajajoč Rujanec, tako sladko je znal govoriti, da je do- bri očka gostilnik drugi večer po njegovi dohodu svojim starih gos- tom navdušeno, z velegovornimi ustmi hvalil krasne Rujanec.

Drugi dan pa ni hotel nič več govoriti o Rujanecih. Grdo se je držal kakor deževni jesenski dan, kislo, kakor bi bil izpil vrč naj- slabše kislice, in čemerno, kakor bi bil izpil celo majoliko čeme- rike.

"Zekaj si tak, kaj ti je?" so ga vpraševali, gostje.

Dolgo je odlašal s svojim odgo- vorom, sledujoč jim je pa le po- vedal, da ne bode več hvalil Ru- jancev. "Seveda to mora ostati Vrel, pozor!"

ŽGANJA

posiljam na vse kraje naravno iz tovarne po sledečih cenah:

Rdeča žganja po \$3.00 galon, 10 galonov za \$29.00.

Rdeča žganja po \$4.00 galon, 10 galonov za \$37.50.

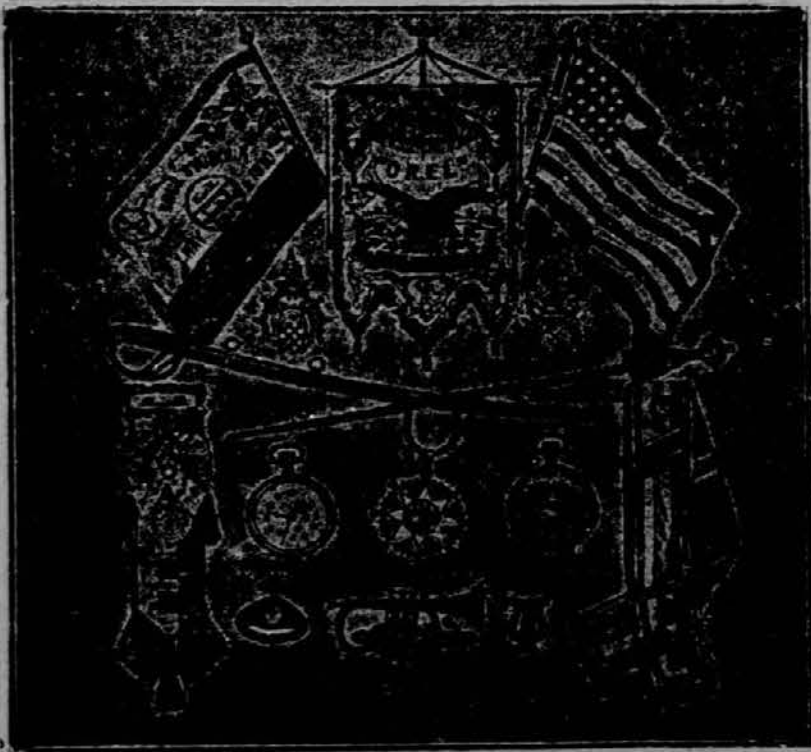
Tropiževce in silivice po ravno istih cenah.

Kdor želi vino ali piva naj piše po cenik. Express ali freight pla- čam jaz na vseh plačah, razen pive.

Opozorilo posebno prebivalcev v Coloradu, da si naročijo plačje za naprej. Deželni odbor se pripravlja, da priredi postavne proti pošiljat- vam pijač v Coloradu. Časa je malo.

JOHN LANICH,

BOX 108, GATEWAY STATION, KANSAS CITY, MO.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, rogajo- godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete oro, veržice, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas na ceno vprašate. Upravičeno Va- stano je to, pa si bodejo prihranili dolara. Oculia, več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite po!

IVAN PAJK, & CO., Box 328, CONEMAUGH, PA.

med nami", je z glasom tihim, še- petajočim hitro pristavil previdni očka gostilnik, "saj veste, da je naš novi nadknez sam Rujanec."

In povedal je gostom, da je oni rujanški "trgovec prekupea", ne- da bi bil plačal belica, izginil ne- kam brez sledu, kakor bi ga bila Ježibaba zgrabila, posadila na svoje perutnice in ga odnesla v daljnedašno šumo...

A rujankega "trgovca prekupe- ca" ni vzela Ježibaba. Pretkanec Vrel je šel sam, prostovoljno, sa- movoljno iz mesta. Cel dan je o- prezoval na Pluzonov dom in ved- no čakal, kdaj pride Slavica na dan, na izpregled; a tista, ki je ni bilo cel božji dan videti nikjer zunaj, je bila Slavica. V Pluzono- vem domu je bilo vse tiho, kakor bi bilo z gospodarico Zorano za- mrla v njem vse življenje. Jezen je že bil sam nase, da kljub temu, da je že drugi dan v Velegostu, ni še ničesar opravil, pa se je na večer napotil v predmestno, ob- tešinski cesti stoječo Daliborovo gostilno. Dobro volje se je vračal že v precej pozni uri v mesto. Dobro volje je bil, in ker se mu nikamor ni mudilo, je pred južni- mi mestnimi vratmi, ob križali- šču tešinske in na jug vodeče ce- ste sedel za košato lipo v stran, od meseca nerazsvetljeno, gledal v lepo zvezduato noč in razmišljal, resno seveda, kakor raz- mišljajo ljudje, ki se vračajo iz gostilne v kasni noči — kako bi rešil nalogo, ki mu jo je poverila Vanda.

Kar je zagledal iz mesta prihaj- ati dve siromašno oblečeni žen- ski. Ne bil bi se desti zmenil za- njui, da ga nista opozorili nase s svojim nekam sumljivim vede- njem. Starejša se je ustavila pod starodavno lipo, rastočo na desni strani ceste, pred vhomom na gro- bišče, ter pazno in oprezno gleda- la okrog sebe, kakor bi stala na straži. Druga pa je šla na grobi- šče in nad neko gomilo dolgo, dolgo klečala.

"Kaj delata ti ženski tu pono- č?" je sam pri sebi govoril Vrel. "Ženske so pa res neznansko ne- spametne! Mi moški gremo v gos- tilno, če nočemo spati doma. Te pa na pokopališče! Pa kaj hoče- mo: dolgi lasje, kratka pamet..." Kako oprezno gleda ta-le starejša okrog sebe, prav kakor vojak, po- stavljen na stražo. Toda tako stražo naj vžame bes! Tako sem blizu nje, pa me ne vidi!"

Tako je modroval Vrel in ju na- dalje še pozorneje opazoval. Pozornost njegova pa je v hipu, ko je mlajša prišla z grobišča na ce- sto, postala še večja. Mesečni svet- je bil po cesti razlit in v njego- vem svitu se je pokazal tudi obraz mlajše ženske. "Mati ljuba, ali ni to Slavica, Pluzonova hči? Ta obrazek je njen, dasi ta siromašna obleka ni obleka Pluzonove hčer- ke. Oči me menda vendar ne mo- tijo? Kam neki gresta! Na to stran sta jo zavili, na cesto tešin- sko. Prav nimo mene bodeta šli. Jancev. "Seveda to mora ostati Vrel, pozor!"

THE MOLLINGER MEDICINE CO., 125 W. Ohio St. Pittsburgh, Pa.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Listnica uredništva.

J. Z. Warren, Ohio. — Na Ca- nado mejijo Združene države, in- sicer: Alaska, Washington, Idaho, Montana, North Dakota, Minne- sota, Wisconsin, Michigan, New York, Vermont, New Hampshire, Maine in na jezera, katera lastu- je tudi Canada, Ohio in Pennsyl- vania.

Dopisnišom priporočamo, da naj nam pišejo o delavskih raz- merah in vseh drugih okolnostih v naselbinah. Vsak naj pač piše, kakor ve in zna; ako ni kaj prav, bomo že popravili. Nikakor pa ni treba prepisovati dopise iz drugih listov.

Prodaja po noči.

Prav velik del trgovine v redi ponoči. Odjemalci, ki malih prodajalnih se na- po dnevu delejo, morajo urediti svoje nakupovanje za večer.

Mi vam prav radi pomagamo urediti novo razsvetljavo ako to zahtevate. Ako niste gotovi, pišite nam dopisnico in naš izvedenec bo prišel k vam in pojasnil če je po- trebno kaj premeniti.

Mi zato nič ne računamo.

The New York Edison Company At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street

Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public

424 Broadway 125 Delancey Street 10 Irving Place

124 West 12d Street 151 E. 86th Street 127 E. 125th Street 362 E. 149th Street

*Open until midnight

Stara navada

pri Slovencih je, da si za praznike Božič in Novo leto privoščijo nekaj boljšega, kakor na pr. dobrega ruma, fine slivovice, iz- vrstnega tropinjeveca, kranjskega brinjeveca ali razne druge fine likere. Z vsem tem jim pa najlažje postreže

Ignatz Podvasnik,

6325—27 STATION ST., E. E. PITTSBURGH, PA.

(Nasproti East Liberty postaje.)

Izvršujem poštna naročila.

SVOJI K SVOJIM.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Sopa- rica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Voj- na tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štiri- najstmesecnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Za- kaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Groznja. — Hotel. — Med cowboys. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrl cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmih obrežju. — Avstrijska gorska ba- terija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v pre- doru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervi- sti. — Prihod Italjanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvo- jene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Pri- zor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska artilerija. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postoj- janko. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Naročajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

